

LA MIRADA DEL BISBE

Pau

Els fets recents del mes de juliol, com la crema intencionada de la mesquita a Piera, o la resposta violenta de linxament orquestrat després d'una execrable agressió a un veí de Torre Pacheco (Múrcia), són motiu de profund dolor, però també de reflexió creient.

Com a catòlics no podem sinó alçar la veu des de l'Evangeli i la Doctrina Social de l'Església davant d'allò que no pot passar desapercebut: la creixent instrumentalització del dolor, la frustració i la por per alimentar discursos que sembren divisió, odi i sospita cap a persones migrades, la immensa majoria de les quals han arribat al nostre país cercant allò que tot ésser humà anhela: dignitat, pau i oportunitats.

Les dades sobre els beneficis econòmics i socials de la migració a Catalunya són inqüestionables, i a causa del nostre lamentable hivern demogràfic sabem que en necessitarem més. Qui ho amagui o ho negui, senzillament menteix.

Prou de cinisme, de construir discursos i arguments com a armes d'una cultura de l'enemic entre adversaris polítics, entre veïns o entre població precaritzada. Prou de desconexió de molts dirigents respecte al fons dels problemes reals i amagats tantes vegades. La diversitat cultural o religiosa no és el problema!

Com a Església tornem a expressar la nostra solidaritat i proximitat amb la comunitat islàmica de Piera i de Catalunya. El nostre suport al rector i la comunitat parroquial per la seva aportació a la «cultura de l'encontre», també la comprensió cap als veïns preocupats per la convivència i d'altres desafiaments socials a la vila.

Com a creients no podem contribuir al discurs de l'odi, ni amb les nostres paraules ni amb els nostres silencis, ni tampoc a través dels nostres mòbils o xarxes socials. Ho ha dit el papa Lleó XIV: «Jesús

no és un mur que separa, sinó una porta que ens uneix... les idees poden embogir i les paraules, matar». Feliços els qui treballen per la pau... i per la veritat desarmant i desarmada.

† **Xabier Gómez García**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Pots escoltar la carta dominical llegida pel bisbe Xabier a la secció *Podcast del Bisbe* del nostre web en aquest enllaç QR.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Identitat narrativa (III)

La fe és, en el fons, un procés d'acollida, com un acte d'hospitalitat. Acollim Déu en el nostre interior. El jo juga el rol d'amfitrió i en el seu dedins, hi acull un hoste que és l'Hoste. Quan ho fa, tota la casa es transforma, canvia de fesomia i de color; el petit cosmos provisional

que la regia, es desordena i advé el caos.

L'acollida canvia l'amfitrió. Mai més serà com era fins ara; es produeix una mutació substancial de l'amfitrió. Aquesta experiència és la que van viure sant Agustí, sant Francesc d'Assís, el nostre immens Ramon Llull,

però també santa Benedicta de la Creu. Per això, justament, preferim no acollir-lo i adorar ídols prefabricats que consumim voraçment i que no ens capgiren ni ens fan canviar de vida.

La dialèctica també es pot veure des d'un altre angle. Déu és l'amfitrió

i ens acull en la casa comuna, bella expressió del papa Francesc, que és la terra, la mare de tots, aquest immens úter còsmic que ens sosté i ens dona vida, que ens permet créixer i expandir-nos.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

LA MIRADA DEL OBISPO

Paz

Los hechos recientes de julio, como la quema intencionada de la mezquita en Piera, o la respuesta violenta de linchamiento orquestado tras una execrable agresión a un vecino de Torre Pacheco (Murcia), son motivo de profundo dolor, pero también de reflexión creyente. Como católicos no podemos sino levantar la voz desde el Evangelio y la Doctrina Social de la Iglesia ante lo que no puede pasar desapercibido: la creciente instrumentalización del dolor, la frustración y el miedo para alimentar discursos que siembran división, odio y sospecha hacia personas migradas, la inmensa mayoría de las cuales han llegado dignidad, paz y oportunidades.

Los datos sobre los beneficios económicos y sociales de la migración en Catalunya son inquestionables, y debido a nuestro lamentable invierno demográfico sabemos que necesitaremos más. Quien lo esconda o lo niegue, sencillamente miente.

Basta de cinismo, de construir discursos y argumentos como armas de una cultura del enemigo entre adversarios políticos, entre vecinos o entre población precarizada. Basta de desconexión de muchos dirigentes respecto al fondo de los problemas reales y escondidos tantas veces. ¡La diversidad cultural o religiosa no es el problema!

Como Iglesia volvemos a expresar nuestra solidaridad y cercanía con la comunidad islámica de Piera y de Catalunya. Nuestro apoyo al párroco y la comunidad parroquial por su aportación a la «cultura del encuentro», también la comprensión hacia los vecinos preocupados por la convivencia y otros desafíos sociales en la villa.

Como creyente no podemos contribuir al discurso del odio, ni con nuestras palabras ni con nuestros silencios, ni tampoco a través de nuestros móviles o redes sociales. Lo ha dicho el papa León XIV: «Jesús no es un muro que separa, sino una puerta que nos une... las ideas pueden enloquecer y las palabras, matar». Dichosos quienes trabajan por la paz... y por la verdad desarmante y desarmada.

† **Xabier Gómez García**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Arriba el descans estival

Aquest *Full Dominical* que teniu a les mans és l'últim del curs que ara tanquem. La propera setmana, el diumenge 3 d'agost, rebreu el *Full Dominical* especial per a tot el mes en què es recullen les lectures dominicals. Per tant, temps de pausa, de descans per iniciar nou curs a partir

del diumenge 7 de setembre quan tornareu a rebre l'edició habitual del *Full Dominical* amb les notícies i les reflexions més destacades de la nostra diòcesi.

Mentrestant, us desitgem un bon estiu i merescut descans!

El Bisbat de Sant Feliu s'incorpora al Seminari Major Interdiocesà

El Bisbat de Sant Feliu de Llobregat i l'Arquebisbat de Barcelona s'incorporaran, el proper curs 2025-2026, al Seminari Major Interdiocesà de Catalunya. Així ho han aprovat de manera unànime els bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET) durant la seva reunió número 259 que es va celebrar els dies 9, 10 i 11 de juliol a la Residència la Immaculada, a Prats de Cerdanya.

La incorporació de les diòcesis de Barcelona i Sant Feliu de Llobregat es fa atenent les directrius rebudes de Roma el desembre de 2023, i que han estat ratificades pel papa Lleó XIV, referent a la reestructuració dels seminaris del nostre país. D'aquesta manera, les diòcesis de Barcelona i Sant Feliu de Llobregat han sol·licitat de manera

formal l'ingrés al Seminari Major Interdiocesà de Catalunya.

Aquest projecte formatiu ja estava sent considerat des de feia diversos anys a la CET i havia fet un primer pas el curs passat amb la creació d'una comunitat interdiocesana amb seminaristes de l'etapa de Propedèutic.

Ara, amb aquesta incorporació, es fa el segon i definitiu pas envers aquest treball conjunt en la formació dels candidats al presbiterat. Cada diòcesi continuarà comptant amb un prevere que acompanya els seminaristes del propi bisbat. Fins ara, els bisbats de Girona, Lleida, Urgell, Tarragona, Tortosa, Solsona i Vic formaven part del Seminari Major Interdiocesà de Catalunya. Recordem que el Bisbat de Terrassa té Seminari propi.

1a Trobada diocesana Missionera

Ja es va acostant la Primera Trobada diocesana Missionera, a la Casa de l'Església de Sant Feliu de Llobregat, el dia 13 de setembre de 10.30 a 13 h. Junts agraïrem a Déu que hagi escollit els nostres missioners per anunciar la seva Paraula als cinc continents del món. Comptarem amb la presència i paraules del nostre bisbe per celebrar la gran missió que el Senyor, en definitiva, ens ha encomanat a tots, viure la nostra vida de fe, esperança i caritat i compartir-la amb els germans, els que som aquí i amb aquells especialment, que no coneixen Jesucrist i el seu amor.

Confirmeu la vostra assistència aquest mes de juliol al tel. 686 820 092, Gna. Gràcia o a la Delegació de Missions. Moltes gràcies.

Visita del bisbe Xabier a El Hierro

El bisbe de Sant Feliu de Llobregat, fra Xabier Gómez, va visitar el cap de setmana del 12 i 13 de juliol l'illa canària de El Hierro per assistir a la *Fiesta Real*, el final del novenari ofert a la Verge de los Reyes.

Durant la seva homilia, el bisbe Xabier recordava que: «en aquest món nostre on s'alcen murs, on s'agiten banderes d'egoisme i por, Jesús ens ensenya una cosa radical: el proïsme no es defineix per la sang ni per la nació, sinó per l'amor».

A la seva reflexió, el bisbe Xabier deia: «I no és això el que fa Maria? No és això el que fa aquesta illa, petita en mida però gran al cor? Quan acull els migrants que arriben, quan acompanya els que pateixen, quan no tanca els ulls ni les portes. A l'església espanyola seguim mirant i admirant l'Església canària que pelegrina a El Hierro. Defensin aquest llegat d'humanitat i de caritat cristiana. Al mirall de la Mare Estimada aprenem a ser mares i pares per als altres, la maternitat és cura, és proximitat que acompanya, educa i deixa volar. El papa Francesc ho deia a *Dilexit Nos*: «L'amor cristià no s'atura a la compassió momentània, sinó que s'organitza, es concreta, es fa pa, sostre, abraçada, estructura que acull» (DN, 18). I continua: «La caritat no és un deure fred ni una almoïna ocasional, sinó una resposta ardent a l'amor que ens ha visitat primer» (DN, 10).

El bisbe Xabier, que coneix de primera mà la situació migratòria d'aquesta illa, va donar suport als projectes solidaris que es fan a través de l'Església diocesana de Tenerife en favor dels migrants.

Recordem que les illes de El Hierro i La Palma viuen tot un mes de juliol intens amb les Baixades de les Verges. Unes festa amb esperit religiós, de culte, però també de color, música i tradició.

Solidaritat amb la comunitat musulmana de Piera

La futura mesquita de la comunitat musulmana de Piera va ser objecte d'un acte violent i xenòfob la matinada del 12 de juliol. Segons les investigacions, uns individus van accedir al recinte amb benzina i van calar foc a bona part de les instal·lacions provocant importants desperfectes. Davant d'aquests fets, el Bisbat de Sant Feliu de Llobregat i la Parròquia de Santa Maria de Piera van expressar de manera immediata el seu suport i solidaritat amb els membres de la comunitat musulmana i tota la gent creient de la població.

La comunitat musulmana de Piera està formada per persones de diversa procedència, gent humil i treballadora que ha vist com els seus esforços es veuen afectats per aquesta acció violenta.

Es dona la circumstància que aquest centre de culte encara no ha entrat en funcionament. S'està

construint amb l'esforç i el treball de tots i cadascun dels membres de la comunitat musulmana de Piera. Es tracta de persones que destinen els seus esforços per tenir un lloc de pregària i retrobament, en definitiva, per garantir la llibertat de culte.

Des del Bisbat de Sant Feliu i la parròquia de Santa Maria esperen que aviat s'esclareixin aquests fets i que tots treballin per tal de ser instruments de

la pau de Déu. En aquest sentit, recordar que el papa Francesc a la seva exhortació *Evangelii gaudium* aposta per la pau social i l'encontre:

«Cadascú de nosaltres està cridat a ser artesà de la pau, unint i no dividint, extingint l'odi i no conservant-lo, obrint les portes del diàleg i no aixecant nous murs. Dialogar, trobar-nos per a instaurar en el món la cultura del diàleg i l'encontre.»

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

28. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Ex 32,15-24.30-34 / Sl 105 / Mt 13, 31-35]. Sant Pere Poveda, prev. i mr., fund. Institució Teresiana; santa Caterina Thomas, vg. agustina, de Mallorca; sant Víctor I, papa africà i mr.; beat Urbà II, papa (francès, 1088-1089); sants Nazari i Cels, mrs.; sant Ursus, abat.

29. □ Dimarts [1Jo 4,7-16 / Sl 33 / Jo 11,19-27 (o bé: Lc 10,38-42)]. Santa Marta, germana de Maria i de Llätzer, amics de Jesús i residents a Betània, patrona dels hostalers i taverners; sant

Adam, el primer humà; sant Fèlix III, papa (romà, 483-492).

30. ■ Dimecres [Ex 34,29-35 / Sl 98 / Mt 13,44-46]. Sant Feliu de Llobregat, Tortosa i Urgell: ■ Beats màrtirs de l'Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu; sants Abdó o Abdon i Senén (popularment Nin i Non), mrs., patrons dels hortolans; sant Justí de Jacobis, bisbe.

31. □ Dijous [Ex 40,16-21.34-38 / Sl 83 / Mt 13,47-53]. Sant Ignasi de Loiola (1491-1556), prev. basc, fund.

Companyia de Jesús a Roma (SJ, jesuïtes, 1540). Sant Germà, bisbe.

1. □ Divendres [Lv 23,1.4-11.15-16.27.34b-37 / Sl 80 / Mt 13,54-58]. Sant Alfons Maria de Liguori (Nàpols, 1696 - Pagani, 1787), bisbe de Goti i dr. de l'Església, fund. Redemptoristes (CSSR, 1732), patró dels confessors i moralistes; sant Feliu (Fèlix), mr. a Girona (s. IV), d'origen africà; santes Fe, Esperança i Caritat, vgs. i mrs.

2. ■ Dissabte [Lv 25,1.8-17 / Sl 66 / Mt 14,1-12]. Sant Eusebi de Venceli

(†371), bisbe d'origen sard; sant Pere Julià Eymard (1811-1868), prev. marianista, de la Mure, fund. Associacions Eucarístiques; Mare de Déu dels Àngels o de la Porciúncula; sant Esteve I, papa (254-257) i mr.

3. ■ Diumenge vinent, XVIII de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Ecl 1,2;2, 21-23 / Sl 94 / Col 3,1.5.9-11 / Lc 12, 13-21]. Sant Gustau, bisbe; santa Lídia, de Tiatira, deixebia de Pau a Filips (s. I); beata Joana d'Aza, mare de Domènec de Guzman; santa Cira, vg.

Diumenge XVII de durant l'any (C)

COMENTARI

«Demaneu i Déu us donarà, truqueu i Déu us obrirà»

Escolta Déu les nostres pregàries? Però realment confiem en Déu? I què és el que demanem? Avui a l'evangeli Jesús ens diu clarament que Déu fa cas de la nostra pregària: *Demaneu i Déu us donarà, cerqueu, i trobareu, truqueu i Déu us obrirà, perquè tothom qui demana obté, tothom qui cerca troba, a tothom qui truca, li obren*. I posa l'exemple d'un amic que, al final, escolta *el seu amic que li demana tres pans*. Però què demanem? Jesús ens ha ensenyat com hem de resar. Ens adrecem a Déu, dient-li: *Pare*. Això vol dir que posem tota la nostra confiança en ell. I demanem, en primer lloc, *que sigui honorat Déu, que vingui el vostre Regne*: és a dir, dues peticions referides a Déu i al seu Regne. Això és el primer que hem de demanar, el més important. Després demanem per nosaltres: *Doneu-nos cada dia el nostre pa*. Demanem el pa de cada dia, no riqueses, no tenir assegurat el futur per molt temps; preguem per avui, perquè tenim confiança en el Pare i demà tornarem a pregar. És l'única petició referida a coses d'aquí la terra. Perquè ara continuem demanant: *Perdoneu-nos els pecats com nosaltres mateixos també perdonem tots els qui ens han ofès*. Aquesta pregària ens compromet a perdonar tothom i a perdonar de cor que és el que volem que Déu faci amb nosaltres. I acabem dient: *No permeteu que caiguem en la temptació*. Necessitem l'ajuda del Senyor per ser fidels al seu camí. I tot això ens ho donarà el Senyor, sens dubte. Això, doncs, és el que hem de demanar. Per això al final diu Jesús: *Molt més el Pare del cel donarà l'Esperit Sant als qui l'hi demanem*. L'Esperit Sant és el millor que podem demanar. La primera lectura ens mostra la confiança d'Abraham amb el Senyor que accedeix al final a la seva petició: *No destruiré [la ciutat] per atenció a aquests deu*. Passa de 50 justos a 10. El Parenostre és el model de tota oració. Tant de bo el sapiguem resar amb la confiança plena en el Pare i amb les actituds que ens demana: primer, amor a Déu i als germans i després demanar el necessari per viure, sense buscar riqueses.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre del Gènesi (Gn 18,20-32)

En aquells dies, el Senyor digué: «Quin clam tan fort a Sodom i a Gomorra! Que n'és de greu el seu pecat! Hi baixaré a veure si tota la ciutat es comporta com ho denota aquest clam que m'arriba. Si no és tota la ciutat, vull saber-ho.» Els dos homes que acompanyaven el Senyor se n'anaren en direcció a Sodom, però Abraham es quedà encara davant el Senyor. Llavors Abraham s'acostà i digué: «De debò que fareu desaparèixer tant el just com el culpable? Suposem que a la ciutat hi hagués cinquanta justos. Els faríeu desaparèixer? No perdonaríeu la població per amor dels cinquanta justos que hi hauria? Mai de la vida no podreu fer una cosa així! Fer morir el just amb el culpable? Que el just i el culpable siguin tractats igual? Mai de la vida! Vós que judiqueu tot el món, us podríeu desentendre de fer justícia?» El Senyor respongué: «Si trobava a la ciutat de Sodom cinquanta justos, per amor d'ells perdonaré tota la població.» Abraham insistí: «Encara goso parlar al Senyor, jo que soc pols i cendra. Suposem que, per arribar als cinquanta justos en faltessin cinc. Per aquests cinc que falten, destruiríeu tota la ciutat?» Ell contestà: «No la destruiria si hi trobava quaranta-cinc justos.» Abraham li tornà a parlar: «Suposem que només n'hi hagués quaranta.» Li respongué: «No ho faria per consideració a aquests quaranta.» Abraham continuà: «Que el meu Senyor no s'enfadi si insisteixo: Suposem que només n'hi hagués trenta.» Ell respongué: «No ho faria per consideració a aquests trenta.» Abraham insistí: «Encara goso parlar al meu Senyor. Suposem que només n'hi hagués vint.» Ell contestà: «No la destruiria per consideració a aquests vint.» Abraham insistí de nou: «Que el meu Senyor no s'enfadi si insisteixo per darrera vegada: Suposem que només n'hi hagués deu.» Ell respongué: «No la destruiria per consideració a aquests deu.»

► Salm responsorial (137)

R. *Senyor, sempre que us invocava m'heu escoltat.*

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 2,12-14)

Germans, pel baptisme fóreu sepultats amb Crist, i amb ell també vau ressuscitar, perquè heu cregut en el poder de Déu que el va ressuscitar d'entre els morts. Vosaltres éreu morts per les vostres culpes i perquè vivíeu com incircumcisos, però Déu us donà la vida juntament amb el Crist, després de perdonar-vos generosament totes les culpes i de cancel·lar el compte desfavorable on constava el nostre deute amb les prescripcions de la Llei; Déu retirà aquest document i el clavà a la creu.

► Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc (Lc 11,1-13)

Un dia Jesús pregava en un indret. Quan hagué acabat, un dels deixebles li demanà: «Senyor, ensenyeu-nos una pregària com la que Joan ensenyà als seus deixebles.» Jesús els digué: «Quan pregueu digueu: Pare, que sigui honorat el vostre nom, que vingui el vostre Regne, doneu-nos cada dia el nostre pa, i perdoneu-nos els pecats, que nosaltres mateixos també perdonem tots els qui ens han ofès, i no permeteu que caiguem en la temptació.» Després els deia: «Si algú té un amic, i aquest el va a trobar a mitjanit i li diu: Amic, deixa'm tres pans, que acaba d'arribar de viatge un amic meu i no tinc res per donar-li. Qui de vosaltres li respondria de dins estant: No m'amoïnis; la porta ja és tancada i jo i els meus fills ja som al llit; no em puc aixecar a donar-te'ls? Us asseguro que, si no us aixecàveu per fer un favor a l'amic, la mateixa impertinència us obligaria a aixecar-vos per donar-li tots els pans que necessita. I jo us dic: demaneu, i Déu us donarà, cerqueu, i trobareu, truqueu, i Déu us obrirà, perquè tothom qui demana obté, tothom qui cerca troba, a tothom qui truca li obren. Si un fill demana un peix al seu pare, qui de vosaltres li donaria una serp en lloc del peix? O bé, si li demana un ou, qui de vosaltres li donaria un escorpí? Penseu, doncs, que si vosaltres que sou dolents, sabeu donar coses bones als vostres fills, molt més el Pare del cel donarà l'Esperit Sant als qui l'hi demanen.»

► Lectura del libro del Génesis (Gén 18,20-32)

En aquellos días, el Señor dijo: «El clamor contra Sodoma y Gomorra es fuerte y su pecado es grave: voy a bajar, a ver si realmente sus acciones responden a la queja llegada a mí; y si no, lo sabré».

Los hombres se volvieron de allí y se dirigieron a Sodoma, mientras Abrahán seguía en pie ante el Señor. Abrahán se acercó y le dijo: «¿Es que vas a destruir al inocente con el culpable? Si hay cincuenta inocentes en la ciudad, ¿los destruirás y no perdonarás el lugar por los cincuenta inocentes que hay en él? ¡Lejos de ti tal cosa!, matar al inocente con el culpable, de modo que la suerte del inocente sea como la del culpable; ¡lejos de ti! El juez de toda la tierra, ¿no hará justicia?». El Señor contestó: «Si encuentro en la ciudad de Sodoma cincuenta inocentes, perdonaré a toda la ciudad en atención a ellos».

Abrahán respondió: «¡Me he atrevido a hablar a mi Señor, yo que soy polvo y ceniza! Y si faltan cinco para el número de cincuenta inocentes, ¿destruirás, por cinco, toda la ciudad?». Respondió el Señor: «No la destruiré, si es que encuentro allí cuarenta y cinco».

Abrahán insistió: «Quizá no se encuentren más que cuarenta». Él dijo: «En atención a los cuarenta, no lo haré».

Abrahán siguió hablando: «Que no se enfade mi Señor si sigo hablando. ¿Y si se encuentran treinta?». Él contestó: «No lo haré, si encuentro allí treinta».

Insistió Abrahán: «Ya que me he atrevido a hablar a mi Señor, ¿y si se encuentran allí veinte?». Respondió el Señor: «En atención a los veinte, no la destruiré».

Abrahán continuó: «Que no se enfade mi Señor si hablo una vez más: ¿Y si se encuentran diez?». Contestó el Señor: «En atención a los diez, no la destruiré».

► Salmo responsorial (137)

R. *Quando te invoqué, me escuchaste, Señor.*

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 2,12-14)

Hermanos:

Por el bautismo fuisteis sepultados con Cristo y habéis resucitado con él, por la fe en la fuerza de Dios que lo resucitó de los muertos. Y a vosotros, que estabais muertos por vuestros pecados y la incircuncisión de vuestra carne, os vivificó con él.

Canceló la nota de cargo que nos condenaba con sus cláusulas contrarias a nosotros; la quitó de en medio, clavándola en la cruz.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 11,1-13)

Una vez que estaba Jesús orando en cierto lugar, cuando terminó, uno de sus discípulos le dijo: «Señor, enséñanos a orar, como Juan enseñó a sus discípulos». Él les dijo: «Cuando oréis, decid: "Padre, santificado sea tu nombre, venga tu reino, danos cada día nuestro pan cotidiano, perdónanos nuestros pecados, porque también nosotros perdonamos a todo el que nos debe, y no nos dejes caer en tentación"». Y les dijo: «Suponed que alguno de vosotros tiene un amigo, y viene durante la medianoche y le dice: "Amigo, préstame tres panes, pues uno de mis amigos ha venido de viaje y no tengo nada que ofrecerle"; y, desde dentro, aquel le responde: "No me molestes; la puerta ya está cerrada; mis niños y yo estamos acostados; no puedo levantarme para dártelos"; os digo que, si no se levanta y se los da por ser amigo suyo, al menos por su importunidad se levantará y le dará cuanto necesite. Pues yo os digo a vosotros: pedid y se os dará, buscad y hallaréis, llamad y se os abrirá; porque todo el que pide recibe, y el que busca halla, y al que llama se le abre. ¿Qué padre entre vosotros, si su hijo le pide un pez, le dará una serpiente en lugar del pez? ¿O si le pide un huevo, le dará un escorpión? Si vosotros, pues, que sois malos, sabéis dar cosas buenas a vuestros hijos, ¿cuánto más el Padre del cielo dará el Espíritu Santo a los que le piden?».